

”APOSTLARNAS I KRISTI KYRKA”

Predikotext: Mark. 3:7-19

7Jesus och hans lärjungar drog sig undan ner mot sjön. Mycket folk från Galileen följde efter. Också från Judeen, ⁸Jerusalem, Idumeen och från andra sidan Jordan och från trakten av Tyrus och Sidon kom folk till honom i stora skaror, när de hörde talas om allt han gjorde. ⁹Jesus sade åt sina lärjungar att hålla en båt i beredskap åt honom, så att han inte skulle bli trängd av folkmassan. ¹⁰Ty han botade så många att alla som led av någon plåga trängde sig in på för att få röra vid honom. ¹¹Och när de orena andarna såg honom, kastade de sig ner för honom och ropade: "Du är Guds Son." ¹²Men han förbjöd dem strängt att avslöja vem han var. ¹³Jesus gick sedan upp på berget och kallade till sig dem som han hade utvalt, och de kom till honom. ¹⁴Han utsåg tolv som han kallade apostlar. De skulle vara hos honom, och han skulle sända ut dem att predika ¹⁵och de skulle ha makt att driva ut onda andar. ¹⁶Han utsåg dessa tolv: Simon, som han gav namnet Petrus, ¹⁷Jakob, Sebedeus son, och Johannes, Jakobs bror - dem kallade han Boanerges, det betyder Åskans söner - ¹⁸vidare Andreas, Filippus, Bartolomeus, Matteus, Thomas, Jakob, Alfeus son, Taddeus, Simon ivraren ¹⁹och Judas Iskariot, han som förrådde honom. (Markusevangeliet 3:7-19)

Bön: Herre, helga oss i sanningen. Ditt ord är sanning. Amen.

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud, Fadern, och från Jesus Kristus, Faderns Son, vare med oss i sanning och kärlek! (2 Joh. 3)

En riktig väckelse, en väckelse som leder människor till Frälsaren. Det är bland annat det som vi fick höra om i dagens evangelietext. Jag tror att många av oss längtar efter en riktig väckelse till våra trakter, då vi skulle få hjälpa dem som söker hjälp till sin själs ångest efter att lagens predikan har fått verka syndakännedom¹ och visa människans verkliga tillstånd... Kyrkans eller församlingens huvuduppgift är inte att engagera människor med vilka knep som helst och få dem till kyrkolokaler så att deltagarstatistiken ser bra ut. Nej. Sådant kan rentav vara farligt för själen! Om människor engagerar sig i en kyrkas eller församlings verksamhet utan att ha fått höra lagens stränga ord och evangeliets härliga och ljuva tröst, då finns faran att människan blir förhärdad och lever med en självrättfärdig attityd. Då lever människan i en låtsaskristendom som hon själv skapat för sig eller som är uppbyggd av präster, biskopar och andra kyrkoledare som inte håller sig till Bibeln som Guds ofelbara ord.²

Redan på de första århundradena efter Kristus har de kristna firat olika apostlars och martyrs (d.v.s. de kristnas som dödades för att de bekände Kristus) dödsdagar. Detta kan kännas lite uppochnedvänt – eller hur? Men efter en liten eftertanke så är det egentligen inte så konstigt om man ser på sakerna från evighetsperspektivet. Efter att Kristus besegrat djävulens, syndens och dödens makt på korset och genom Sin uppståndelse från de döda; efter att Kristus lämnat graven som en segrare – lämnat en tom grav efter sig – så har Han genom detta helgat också våra gravar till fridfulla viloplats. Gravens viloplats är dock bara en tillfällighet och de kristnas själar är inte där, utan i himlen hos Herren! På sista dagen återförenas kroppen och själen och den kristne får en förhärligad kropp som hon kommer att leva i för evigt.³ Allt är på grund av vad vår käre Herre och Frälsaren Jesus Kristus har gjort för oss! Det är Hans förtjänst. En evig nådegåva från vår nådige och kärleksfulle Gud. Om man tappar bort Kristus som riktpunkt och utgångspunkten för hela vår tro, så förlorar man också den eviga saligheten och byter ut den mot en evig pina. Må Herren bevara oss från en sådan olycka!

¹ Joh. 16:8.

² Se t.ex. Jer. 14:14; 23:21; 1 Tim. 4:1; 2 Tim. 4:3.

³ Matt. 24:30-31; Rom. 6:5; 1 Kor. 15:42-44; 1 Tess. 4:16; 2 Tess. 1:17.

Att apostlarnas och andra kristnas dödsdagar har blivit minnesdagar är inte så konstigt. Redan aposteln Paulus sade: **”Ty för mig är livet Kristus och döden en vinst.”**⁴ En bibelvers som smyckar många äldre gravstenar, och om den begravde var en troende, så är dessa ord finare och mycket mer dyrbara smycken på en grav än en konungs guld kronor eller dyra gravmonument! **”Ty för mig är livet Kristus och döden en vinst.”** Dessa ord är också något som i allra högsta grad är opassande för vår sekulära tidens värld, där man skall framförallt söka efter *sin egen* njutning och leva i det så kallade *nuet*! Följande Jesu ord har knuffats bort från dagens människas ögon: **”Den som vill bevara sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall vinna det.”**⁵ Många Kristi tjänare – våra kära trossyskon – har förlorat sitt liv för Jesu skull. De har blivit halshuggna, spikade på korset, brända på bålet, grillade på halstret, lämnade åt lejonens tänder, pinade och torterat till döden. Våra små ”förluster” på grund av att vi är kristna och bekänner vår tro inför världen bleknar i jämförelse med dessa trons hjältar! Apostlarnas, martyrernas och de andra trofasta bröder och systrars liv och död, deras uthållighet och kärlek till Frälsaren, Hans ord och Kyrka kan vara uppmuntrande och ge oss krafter i vår dagliga kamp emot köttets, djävulens och världens frestelser. Hebreerbrevets skrivare påminner oss: **”När vi alltså har en så stor sky av vittnen omkring oss, låt oss då lägga bort allt som tynger, och särskilt synden som snärjer oss så hårt, och löpa uthålligt i det lopp som vi har framför oss.”**⁶ Han påminner oss också om den egentliga källan varifrån vi får kraften till helgelsen – livet som kristna – och som är ursprunget för vår tro: **”Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som i stället för den glädje som låg framför honom utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron. Tänk på honom som måste uthärda sådan fiendskap från syndare, annars tröttnar ni och tappar modet.”**⁷ Efter att ha sagt detta påminner han oss om det faktum som gäller oss alla som fortfarande lever här på jorden: **”Ännu har ni inte gjort motstånd ända till blods i er kamp mot synden.”**⁸ Vi har inte behövt utgjuta vårt blod för vår tros skull, och kommer troligen aldrig att behöva göra det. Det får vi i allfall hoppas, och be för Gud att vi får leva i fredliga tider och utan ytlig förföljelse...

Vi tillber inte helgonen: apostlarna, martyrerna eller andra stora Guds män och kvinnor. *”Helgonens åkallan är också en del av Antikrists [d.v.s. påvens] missbruk och villfarelser”*⁹, skriver Luther i de Schmalkaldiska artiklarna. Men å andra sidan, även om vi inte dyrkar, ber eller åkallar helgonen, så lär vi i våra Bekännelseskriter, *”att man kan hålla helgonen i åminnelse, för att vi skola lära att efterlikna deras tro och goda gärningar i enlighet med vår kallelse.”*¹⁰ Och i *”vår bekännelse bestrida vi icke, att helgonen böra äras.”*¹¹

Idag firar vi apostladagen. Dess firandens rötter ligger redan i den kristna kyrkans första århundraden eller till och med årtionden. Den 29 juni har man firats till minne av apostlarna Petrus och Paulus. I senare tider har apostladagen fått ett bredare innehåll. Det är en dag då vi kan med tacksamhet mot Gud minnas Hans nåd mot oss som Han visat genom att ge oss – den kristna Kyrkan – profeterna, apostlarna och andra trogna Guds ords tjänare som gåvor.¹² Apostlarna har en speciell plats i Guds Kyrkas liv och historia. I dagens evangelietext fick vi höra om – den till kristna Kyrkan stora händelsen – hur Frälsaren utsåg de tolv som Han hade utvalt till apostlar. (vv.13,14)

---

⁴ Fil. 1:21.

⁵ Matt. 16:25. Evangelierna upprepar denna tanke flera gånger: Matt. 10:39; Mark. 8:35; Luk. 9:24; 17:33; Joh. 12:25.

⁶ Hebr. 12:1.

⁷ Hebr. 12:2,3.

⁸ Hebr. 12:4.

⁹ Schmalkaldiska artiklarna. Andra delen. Åkallandet av helgonen. (Enligt den latinska texten.) Jämför med G. Billings översättning: Lutherska Kyrkans Bekännelseskriter. C.W.K. Gleerups Förlag: Lund, 1914. Sidan 255. (Översättningen i Svenska kyrkans bekännelseskriter: Internet 2010-07-03: <http://www.logosmappen.net/bekskriter/sa/sa_del_II.html#helgonen>.)

¹⁰ Den augsburgska bekännelsen. De förnämsta trosartiklarna. XXI. Om dyrkan av helgonen. Internet 2010-07-03: <http://www.logosmappen.net/bekskriter/ca/ca_fornamsta.html#XXI>.

¹¹ Den augsburgska bekännelsens apologi. XXI. Om åkallandet av helgon [4].

Internet 2010-07-03: <http://www.logosmappen.net/bekskriter/apol/apol_XXI.html#art_XXI>.

¹² Ef. 4:11.

Av dessa tolv bildades de tolv apostlarnas grupp. Verbet ἀποστέλλω [apostelloo] har bland annat betydelsen *avsända, sända*¹³. Substantivet ἀπόστολος [apostolos] har betydelsen *sändebud* och *apostel*.¹⁴ Apostel blev en titel för Jesu tolv närmaste lärjungar, som Han **”hade utvalt”** (v.13) och som **”skulle vara hos honom”** (v.14) och som Han sen skulle sända ut **”att predika och de skulle ha makt att driva ut onda andar”** (v.14).

Det som apostlarna skulle göra är det som vi såg Jesus själv göra precis innan vår text berättar om apostlarnas kallelse. Jesus förkunnade Guds rike. Han botade de sjuka (v.10) och drev ut onda eller orena andar (v.11).¹⁵ Dessa demoner eller orena andar kastade sig ner för Jesus när de såg Honom och ropade: **”Du är Guds Son.”** (v.11) Men Jesus **”förbjöd dem strängt att avslöja vem han var.”** (v.12) Det var inte de orena andars uppgift att vittna om Jesus och berätta för människor vem Han var. Denna uppgift tillhör Jesu lärjungar, Hans Kyrka.

Från Johannes Döparens och Jesu dagar fanns det en väckelse i Israel. Många lyssnade på Jesus. Många blev döpta. Men när Gud låter ordets ljus lysa och evangeliets frälsande röst ljuda, så agerar också Satan och demonerna. De onda människorna planerade hur de skulle kunna röja Jesus ur vägen. Ljusets och mörkrets kamp gick både i den andliga och i den synliga världen. Denna kamp fortsätter tills världens slut. Tills alla onda änglar och otroende människor är slängda till helvetet och dess portar definitivt stängda; tills hela Kristi Kyrka, alla de utvalda, har kommit till tro och fått inträda till det eviga livets salighet då synden, döden och tårarna är blott ett minne.

De som söker Kristus utanför apostlarnas ord och förkunnelse, utanför de av den Helige Ande inspirerade Heliga Skrifterna, kommer inte att finna Honom. Den moderna teologin har i sin ”vishet” uppdiktat en ”verklighet” där de försöker kunna finna ”den ursprungliga Jesus” och den ”äkta Jesu” uttryck och undervisning. De har blivit förblindade av sin egen dåraktighet och den från otron vällande ”visdomen”, **”den här världens visdom”** som – enligt Bibeln – **”är dårskap inför Gud”**¹⁶. Gud har nämligen talat. Han har talat och Hans röst är inte något obegripligt babbleri och Hans ord skumma. Han kan tala, och Hans tal är begripligt. Han har låtit Sina profeter och apostlar skriva ner Hans ord i Bibelns kanoniska böcker. **”Hela Skriften är utandad av Gud”**¹⁷. Men utan den Helige Andes verkan i en människas hjärta och tankar kan inte hon ta emot det på ett rätt sätt.¹⁸ Förstå mig inte fel nu! Jag förespråkar absolut inte en svärmisk religionstolkning där människans inre upplevelser blir bestämmande. Det är viktigt att hålla sig till det uppenbarade ordet. Det är genom evangeliet i ordet och dopet som den Helige Ande väcker oss till det andliga livet och gör oss till Guds barn genom att uppväcka tron i våra hjärtan. Det är genom Guds uppenbarade ord som vi har i Bibeln som vi lär känna Honom och Hans vilja. Det är genom Guds ord som vi bevaras i tron. Guds ord är den Helige Andes redskap. Han är närvarande i ordet och arbetar genom det. Det är ordet som Gud har gett oss genom Sina profeter och apostlar. Vi människor är bundna till Guds ord. Det är inte rätt eller säkert att gå emot Herrens ord. Det är farligt och kommer att bestraffas förr eller senare, senast på den sista dagen då Herren Jesus Kristus håller den sista domen. De som behandlar Guds ord – profeternas och apostlarnas ord – som vilka som helst människors ord, de som inte visar helig fruktan för Herrens ord, kommer att få sin lön. På den sista dagen **”kommer Herren Jesus att döda med sin muns anda och förgöra”** den laglöse, d.v.s. Antikrist, påven, **”när han visar sig vid sin ankomst”**¹⁹. Skall Han då inte ta itu med de mindre antikristarna också?! Alla Guds fiender – de som undervisar falska läror och vilseleder människor, de som tror på dessa falska lärare och låter sig bli vilseledda, eller de som i sitt uppror nekar Guds existens och

¹³ I. Heikel & A. Fridrichsen. Grekisk-svensk ordbok till Nya Testamentet och De apostoliska fäderna. Lund: LiberLäromedel. (ISBN 91-40-02731-7.) Sidan 26.

¹⁴ Se fotnot 10.

¹⁵ Orena andar är ett synonym för onda andarna, demonerna eller djävlarerna. De är de fallna änglarna, samma sak som de onda änglarna.

¹⁶ 1 Kor. 3:19.

¹⁷ 2 Tim. 3:16.

¹⁸ 1 Kor. 2:14; 1:18, 23. (Joh. 14:7; Rom. 8:5; Joh. 5:39.)

¹⁹ 2 Tess. 2:8b.

Kristi försoningsverks betydelse – kommer att bli dömda till den eviga förbannelsen i helvetet. Till denna grupp skulle också vi tillhöra om vi inte av Guds nåd skulle ha fått höra evangeliet och genom tron ta emot frälsningen som Kristus har förtjänat åt oss, åt hela mänskligheten!

Varken profeterna eller apostlarna var syndfria och perfekta människor. De hade sina brister och svagheter. De var syndare som behövde Frälsaren. Aposteln Paulus skriver: **”Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herren, och oss som era tjänare för Jesu skull. Ty Gud som sade: ”Ljus skall lysa fram ur mörkret”, han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken. Men denna skatt har vi i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från oss.”**²⁰ Apostlarna var inte fullkomliga, men det var deras undervisning och lära! De ord som Gud gav åt dem att predika och bli bevarad för den kristna Kyrkan är Guds egna ord. De som förnekar dessa ord förnekar Guds ord och kommer att bli behandlad efter det. De som inte håller sig till apostlarnas och profeternas ord som vi har i Bibeln håller sig inte till den ende levande och rättfärdige Gudens ord. En sådan människa är i stridstillstånd emot Herren och hon har inga chanser att vinna i denna strid! Därför bör en sådan människa göra bättring – bekänna sina synder – och skynda sig att be om förlåtelse och tro på evangeliet, låta sig bli upplyst av Guds ljus, Kristus och Hans ord. Detta ord har vi i De Heliga Skrifterna. Det är genom apostlarnas ord som alla som kommer till tro kommer till tro! Hur kan jag säga så? Ja, på grund av att det faktiskt är det som Herren Jesus Kristus själv har sagt! I Sin översteprästeliga bön ber Han Fadern: **”Liksom du har sänt mig till världen, så har jag sänt dem till världen. Och jag helgar mig för dem, för att de skall vara helgade i sanningen. Men inte bara för dem ber jag, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig.”**²¹ Det är endast genom ”deras”, d.v.s. apostlarnas, ord som en människa kan komma att tro på Jesus Kristus. Och detta endast genom den Helige Andes kraft som är just i dessa apostoliska ord.

Kära vänner! Låt oss alltid hålla oss till Guds ord och Hans lära! Därför är det viktigt att vi håller oss till apostlarnas och profeternas ord och lära, att vi studerar De Heliga Skrifterna och uppbygger och låter den Helige Ande uppbygga och befästa vår tro genom ordet och sakramenten. Låt oss med tacksamhet mot Gud minnas dem som Han kallat för att ge oss Sitt ord – apostlarna, profeterna och evangelisterna. Ingen utom Herren Jesus Kristus har varit fullkomlig och syndfri i sig själv efter syndafallet, men av Guds nåd har Han använt dem som Han utvalt – trots deras ofullkomlighet – att ge oss Sitt ord och uppbygga den heliga kristna Kyrkan. Må Herren ge också oss viljan att följa Honom, att leva tillsammans med Honom – oss, som i oss själva är ofullkomliga, bristfälliga och syndare. Men för Jesu Kristi skull är vi förlåtna syndare! Och det är här som den stora skillnaden ligger mellan att vara ljusets barn i stället för mörkrets. Genom den gudomliga förlåtelsen som Kristus Jesus åstadkommit för oss på Golgatas kors nästan 2000 år sedan är vår frälsning. Vi får ha ett gott samvete, för Jesu skull. För Hans skull får vi leva med Guds frid i våra hjärtan. Tro på Honom så har du det eviga livet!

*Amen.*²²

Bön:
Jesus Kristus, vår Frälsare.
Tack för att Du kallar oss att följa Dig.
Gör oss modiga och hjälp oss att lämna allt som drar oss bort från Dig.
Visa oss Din väg och gör oss villiga att gå den.
Vi ber i Ditt namn.
Amen.

Pastor Jan-Erik Tiri

---

²⁰ 2 Kor. 4:5-7.

²¹ Joh. 17:18-20.

²² 2495 ord.